

GĄBECZKA (1) sb f

G sg gąbeczki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: gębeczka.

*Dem. od „gębka” ‘twarz’: Hipokor.: Pátrz gdiby kto álbo v práwá/ ábo ná iákíey poważney ípráwie/ y napiękníey/ y nadokładníey mowíł/ tedy go vyrzýłz á on ná drugíego pogláda/ oczkíem mruga/ gąbeczki zákrzywia/ iákoby rzekł/ widziłz iż ią wízytko baczę y rozumiem. *RejZwierc* 56v.*

Cf **GĘBKA, GĘBUSIA, GĘBUŚKA**

HG